

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/82/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122205006
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122205006.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2

7Csp/82/2022

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava-Ružinov, IČO: 31 320 155, právne zastúpený: Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352 proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., právne zastúpená: Občianske združenie Právna pomoc poškodeným, so sídlom Janka Kráľa 12, 082 71 Lipany, IČO: 50 951 947, v spore o zaplatenie 356,99 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

2

7Csp/82/2022

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd určuje, že úver zo Zmluvy o úvere číslo 7143297 je bezúročný a bez poplatkov.

III. Žalobca je povinný vydať žalovanej bezdôvodné obohatenie vo výške 1.449,55 EUR, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

9

7Csp/82/2022

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 27.05.2022 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu vo výške 356,99 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 31.10.2019 do zaplatenia, ako aj trovy konania. Žalobu odôvodnil skutočnosťou, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená dňa 13.10.2014 Zmluva o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 2.500 Eur, ktorú sa zaviazala splácať v 60 mesačných splátkach v sume 71,81 Eur až do celkovej sumy pôžičky 4.308,60 EUR. Žalovaná zaplatila sumu 3.949,55 Eur. Z dôvodu neplnenia si povinností žalovanou, žalobca úver zosplatnil a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy.

2. Žalovaná sa k žalobe žalobcu vyjadrila vo svojom písomnom podaní, súdu doručenom dňa 14.07.2022, v ktorom uviedla, že je toho názoru, že úrok a odplata uvedená v zmluve o úvere je rozporná s dobrými mravmi, a teda podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Zároveň v zmluve je

uvedené nesprávne RPMN, nesprávne je uvedená aj celková čiastka. Z tohto dôvodu žiadala žalobu žalobcu zamietnuť a zároveň žiadala určiť, že úver na základe Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX je bezúročný a bezpoplatkový a zároveň zaviazal žalobcu vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 1.449,50 Eur.

3. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 26.07.2022 bol toho názoru, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, žalovaná bola riadne oboznámená s tým, akú istinu a aké príslušenstvo je povinná zaplatiť. V zmluve je uvedená celková suma pôžičky a správne je tam uvedené aj RPMN. Výpočet hodnoty RPMN sa vzťahuje na poskytnutý úver, pričom poistenie nie je úverom. Uvedená skutočnosť je aj na zmluve vyjadrená slovami, že poistenie nie je povinné. Celková suma pôžičky je tak vyjadrená s poukazom na základné a obligatórne parametre zmluvy. Rovnako úroky nie sú v rozpore s dobrými mravmi, zmluva obsahuje všetky obligatórne stanovené náležitosti a z tohto dôvodu žiadal žalobe vyhovieť.

4. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 03.08.2022 zotrvala na svojej právnej argumentácii.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

6. Z Notárskej zápisnice číslo D. XXXX/XXXX, D. XXXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017 mal súd za preukázané zlúčenie obchodných spoločností Consumer Finance Holding a.s. so spoločnosťami Všeobecná úverová banka a.s. a spoločnosťou VÚB leasing a.s., ktoré sa stali jej univerzálnymi právnymi nástupcami.

7. Dňa 13.10.2014 bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou podpísaná Zmluva o poskytnutí pôžičky, Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.500 Eur, ktorý sa zaviazala splácať v mesačnej splátke 69,79 EUR, v počte splátok 60, celková čiastka predstavovala 4.187,40 Eur a výška mesačnej splátky s poistením bola vo výške 71,81 Eur. Zároveň si žalovaná zvolila aj súbor poistenia, ktoré ako to vyplýva z článku 3 uzatvorenej zmluvy, nebolo povinné, a to základný súbor poistenia.

8. Predžalobnou upomienkou číslo XXXXXXXX zo dňa 28.08.2019 upozornil žalobca žalovanú, že má nedoplatok na splátkach v celkovej výške 215,43 Eur a zároveň ju vyzval, že ak do 05.10.2019 nedôjde k úhrade splatných splátok, veriteľ pristúpi k zosplateniu úveru. Predžalobná upomienka bola žalovanej doručená dňa 06.09.2019.

9. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.10.2019 vyplýva, že veriteľ úver zosplatnil a vyzval žalovanú na zaplatenie dlhu vo výške 357,02 Eur.

10. Z prehľadu splátok a úrad mal súd za preukázané, že žalovaná titulom poskytnutej pôžičky zaplatila sumu vo výške 3.949,55 Eur.

11. Súd vyzýval právneho zástupcu žalobcu, aby súdu predložil všetky listiny, ktorými veriteľ preskúmal bonitu žalovanej ako dlžníčky pri poskytnutí úveru. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 23.08.2022 súdu predložil potvrdenie o výške daňovej povinnosti, z ktorého vyplýva ročný príjem žalovanej 43.641,59 Eur. Pokiaľ ide o nevyhnutné mesačné výdavky, žalobca v tomto podaní uviedol, že bol vykonaný dopyt do úverového registra, ktorý však toho času nie je k dispozícii.

12. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 12.10.2022 v neprítomnosti žalobcu, ako aj jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili. Zároveň súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Zástupca žalovanej žiadal žalobu zamietnuť, určiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a zároveň zaviazal žalobcu vydať žalovanej bezdôvodné obohatenie titulom preplatených platieb z úveru. Poukázal aj na skutočnosť, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, akým spôsobom preveroval nevyhnutné mesačné výdavky žalovanej pri poskytovaní úveru.

13. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnému ku dňu 13.10.2014 (ďalej len Zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j)

ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k)

výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l)

právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m)

súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n)

prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o)

úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p)

upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q)

veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r)

výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s)

informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t)

právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u)

spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v)

informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)

právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x)

názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y)

priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)

zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b)

zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c)

zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d)

v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e)

veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti

14. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobný návrh žalobcu nie je dôvodný. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola podpísaná Zmluva o poskytnutí pôžičky, Zmluva o spotrebiteľskom úvere, a to dňa 13.10.2014, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanej pôžičku vo výške 2.500 Eur, ktorú sa zaviazala splácať v počte splátok 60, pričom splátka s poistením predstavovala 71,81 EUR a splátka bez poistenia bola vo výške 69,79 EUR. Prvá splátka bola splatná dňom 20.11.2014, fixná ročná úroková sadzba bola vo výške 25%, RPMN predstavovalo 25% a termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na október 2019. Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že zmluva o poskytnutí pôžičky je spotrebiteľskou zmluvou, keďže žalobca konal v pozícii dodávateľa, keďže poskytovanie úverov tvorilo predmet jeho podnikateľskej činnosti. Zároveň žalovaná bola v pozícii spotrebiteľa. K jednotlivým námietkam, ktoré vzniesol zástupca žalovanej na pojednávaní, ako aj vo svojich písomných podaniach, súd uvádza nasledujúce:

15. Žalovaná považovala úrokovú sadzbu uvedenú v zmluve o poskytnutí pôžičky vo výške 25% ročne za rozpornú s dobrými mravmi. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spisová značka 3Cdo/171/2019 z ktorého vyplýva: „Ročná úroková sadzba v úverovej zmluve uzatváraanej s nebankovou spoločnosťou, ktorá má prirodzene iné miernejšie podmienky pre posúdenie bonity žiadateľa o úver ako banka bola dohodnutá vo výške 32%. Úrokové miery úverov v čase január 2013 poskytovaných bankami boli vo výške 15,12%. Pokiaľ sa žalobca opakovane rozhodol požiadať o úver nebankovú spoločnosť, ktorá poskytnutie úveru úročila vo vyššie uvedenej výške a nie banku, ktorá v tom čase úvery úročila sadzbou 15,12%, uzavretie takej zmluvy bolo jeho slobodným rozhodnutím, keď vstúpil do úverového vzťahu, kde poskytnutie úveru prekračuje priemerné úrokové miery úverov poskytovaných bankami približne o dvojnásobok. Takéto vyššie úročenie nemožno však považovať za podstatné prevýšenie odplaty úveru poskytované bankovými subjektami. Na základe toho dospel k záveru, že pokiaľ úrokové sadzby v obdobných spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami, čo do výšky poskytovaného úveru a doby splácania v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, boli vo výške 15,12%, priemerná ročná RPMN bola vo výške 20,90% a žalobca uzatvoril zmluvu o refinančnom úvere s nebankovou spoločnosťou, ktorá úročila poskytnutý úver úrokom vo výške 32% ročne, takto uvedená odplata nepredstavuje podstatné prevýšenie úrokových sadzieb poskytovaných bankami, keď sa jedná o úrok cca dvojnásobný, čo je vzhľadom na výšku úveru, dobu splácania, nízku mieru zabezpečenia úveru a subjekt poskytovateľa úveru, za úročenie primerané.“

16. Zároveň sa súd nestotožňuje s argumentáciou žalovanej, že v zmluve je uvedená nesprávne celková čiastka úveru vo výške 4.187,40 Eur. Podľa § 2 písm. h) Zákona číslo 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, predstavuje súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Paragraf 11 ods. 1 písm. b) Zákona č. 129/2010 Z.z. sankcionuje poskytnutý spotrebiteľský úver sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti, ktoré sú uvedené v § 9 ods. 2 písm. a) až k), písm. r) a písm. y). V tomto prípade je súd toho názoru, že veriteľ správne do zmluvy uviedol celkovú čiastku vo výške 4.187,40 Eur, ktorú vypočítal ako počet splátok 60 násobených výškou splátky bez poistenia vo výške 69,79 Eur, keďže tak, ako to vyplýva z článku 3 uzatvorenej zmluvy o poskytnutí pôžičky, základný súbor poistenia, ktorý si určila žalovaná, nebol podmienkou podpísania tejto zmluvy a toto poistenie nebolo povinné. Celková čiastka 4.187,40 Eur tak predstavuje počet splátok vynásobených splátkou 69,79 Eur bez poistenia. Z obsahu

tejto zmluvy o poskytnutí pôžičky vyplýva dobrovoľnosť uzatvorenia základného súboru poistenia zo strany žalovanej, keďže je tam priamo uvedené, že poistenie nebolo povinné.

17. Súd sa však v celom rozsahu stotožňuje s argumentáciou zástupcu žalovanej, ktorú predniesol na pojednávaní dňa 12.10.2022, že zo strany veriteľa nebol dodržaný postup podľa § 7 v spojení s § 11 ods. 2 Zákona číslo 129/2010 Z.z., a to postup veriteľa s odbornou starostlivosťou pri preskúvaní bonity žalovanej ako dlžníčky, keďže na základe písomného podania zo dňa 23.08.2002 predložil žalobca iba potvrdenie o výške daňovej povinnosti, ktorú predkladala žalovaná, z obsahu ktorej vyplýva, že jej ročný príjem za obdobie roku 2013 bol vo výške 43.641,59 Eur. Súdu však neboli predložené žiadne listiny z obsahu ktorých by vyplývalo, že veriteľ overil dostatočným spôsobom aj nevyhnutné mesačné výdavky žalovanej. Žiaden dôkaz o tom súdu predložený nebol.

18. Súd je toho názoru, že pokiaľ účelom skúmania bonity je zistenie všetkých údajov potrebných na posúdenie schopnosti klienta splácať úver, potom bez skúmania reálneho príjmu, rodinného stavu, celkového objemu výdavkov klienta nemôže veriteľ urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Skúmanie výdavkov klienta len nahliadnutím do databáz bánk a Sociálnej poisťovne nie je podľa názoru súdu dostatočné, pretože záväzky klienta nemusia vyplývať iba z týchto verejných databáz. Keďže žalobca v súvislosti s overením bonity žalovaného pri poskytnutí predmetného úveru nemal k dispozícii všetky relevantné údaje o jeho rodinnom stave, počte vyživovacích povinností, výške ním reálne dosahovaného príjmu vrátane údajov o výške celkového objemu jeho výdavkov, došlo tak k naplneniu hypotézy § 11 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z.z., na základe ktorej je potrebné posúdiť konanie žalobcu ako hrubé porušenie jeho povinností overiť si schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, v dôsledku čoho sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Je nepochybné, že žalobca dôsledne neskúmal bonitu žalovaného, neoveril mesačné výdavky postupom podľa § 7 ods. 2 Zákona číslo 129/2010 Z.z., ktoré nemožno kvalifikovať inak, ako hrubé porušenie odbornej starostlivosti pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať predmetný úver.

19. Súd v tejto súvislosti dodáva, že je síce pravdou, že spotrebiteľ je povinný podľa § 7 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z.z. poskytnúť veriteľovi úplné, pravdivé a presné údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať úver, to však nezabavuje veriteľa povinnosti poskytnuté údaje preveriť v príslušných databázach, ako to vyplýva zo zákonného ustanovenia. Najvyšší súd Českej republiky a tiež Ústavný súd Českej republiky sa zaoberali výkladom tejto povinnosti veriteľa a dospeli k záveru, že je nedostatočné, ak veriteľ sa uspokojí len s prehlásením spotrebiteľa o jeho príjme alebo o osobných a majetkových pomeroch. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje, ktoré dlžník uviedol si veriteľ aj overí minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.07.2018 alebo 33Cdo/201/2018 zo dňa 20. marca 2019). Podobne aj Ústavný súd Českej republiky vo svojom náleze III. ÚS 4129/18 zo dňa 26.02.2019 sa s týmito závermi stotožnil a uviedol, že poskytovateľ úveru má jednoznačne povinnosť preveriť spotrebiteľovu schopnosť splatiť úver. Je možné poukázať zároveň aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C – 449/13 z 18. decembra 2014 vo veci Consumer Finance SA proti E. F.. Podľa tohto rozhodnutia poskytovateľ úveru má dôkazné bremeno posúdiť úveryschopnosť dlžníka spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, ktoré sú podložené dokladmi, tým má byť zabránené, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne. Žalobca napriek výzve súdu nepreukázal, že by postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru žalovanému, keďže súdu nebol predložený žiadny dôkaz o tom, že overoval nevyhnutné mesačné výdavky žalovanej nahliadnutím do úverových registrov a dopytoval ju na rodinný stav, a preto je súd toho názoru, že nastala fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 2 vety druhej v nadväznosti na § 7 ods. 1 Zákona číslo 129/2010 Z.z.

20. S poukazom na to, že žalobca súdu nepreukázal, akým spôsobom overoval nevyhnutné mesačné výdavky žalovanej pri poskytovaní úveru, súd uvádza, že v zmysle § 11 ods. 2 Zákona číslo 129/2010 Z.z. nastala fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. S poukazom na zistený skutkový stav, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2.500 EUR, z ktorého zaplatila žalobcovi sumu 3.949,55 EUR, po prijatí právneho záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bol žalobný návrh žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnutý. Zároveň súd vyhovel vzájomnej žalobe žalovanej a určil úver zo zmluvy o úvere číslo 7143297 za bezúročný a bez poplatkov a zároveň zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanej preplatenú sumu úveru vo výške rozdielu medzi úverom 2.500 EUR a úhradami, ktoré poukázala žalobcovi vo výške 3.949,55 EUR, spolu sumu 1.449,55 EUR.

21. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol neúspešný, nemá nárok na náhradu trov konania. Žalovaná bola v spore úspešná, náhradu trov konania si však neuplatnila, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

2

7Csp/82/2022

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.